

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Asan/17/2018
Identifikačné číslo spisu: 7016200555
Dátum vydania rozhodnutia: 19.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7016200555.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd zložený z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu (v konaní sťažovateľ): E. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. Č.. XXXX /., XXX XI H., zast.: JUDr. Radoslavom Sotákom, IČO: 35 550 104, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie Námestie Slobody č. 7, 071 01 Michalovce, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky vo týkajúcej sa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, so sídlom Kuzmányho č. 8, 041 02 Košice, vo veci všeobecnej správnej žaloby, o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25. októbra 2017 č.k. 7S/54/2016-42, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Sťažovateľovi právo na náhradu trov kasačného konania voči žalovanému nepriznáva .

Odôvodnenie

I.

Predmet kasačnej sťažnosti

1. Konanie o kasačnej sťažnosti z 15.12.2017 (č.l. 54) sa týka prieskumu rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25. októbra 2017 č.k. 7S/54/2016-42 (ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým správny súd žalobu proti rozhodnutiu žalovaného o odvolaní č. KRPZ-KEKD12-42/2016-P zo 14.04.2016 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“ - č.l. 7) vydanému v správnom konaní zamietol.

2. Kasačná sťažnosť sa opiera o nasledovné sťažnostné body:

- § 440 ods. 1 písm. f) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny Súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“, resp. „Správny Súdny poriadok“), t.j. správny súd sa opomenul vysporiadať s argumentami žaloby, t.j. správny súd pri odôvodnení napadnutého rozsudku sa neriadil dôsledne ust. § 139 S.s.p.,
- § 440 ods. 1 písm. g) v spojení s odsekom 2 S.s.p., t.j. správny súd nesprávne právne posúdil ust. § 36 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej

len „Správny poriadok“) týkajúce sa inštitútu pribratia znalcov.

II.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

3. Preskúmaným rozhodnutím žalovaný ako odvolací orgán v priestupkovom konaní podľa § 58 ods. 1 a postupom v zmysle § 59 ods. 2 Správneho poriadku rozhodnutie o priestupku Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Michalovciach, Okresný dopravný inšpektorát (ďalej len „prvostupňový orgán“) č. ORPZ-MI-OD12-361/2014-P zo 17.02.2016 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) vo veci priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky potvrdil a podané odvolanie zamietol.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom Zbore v znení relevantnom pre preskúmanú vec platí, že ak v § 4a nie je ustanovené inak, služby Policajného zboru pôsobia v rámci útvarov Policajného zboru, ktoré na návrh prezidenta Policajného zboru zriaďuje a zrušuje minister; minister zároveň na návrh prezidenta Policajného zboru určuje náplň ich činností a vnútornú organizáciu. Minister môže určiť, ktorý útvar Policajného zboru má spôsobilosť byť účastníkom súdneho konania a exekučného konania a samostatne konať pred súdom v rozsahu svojej pôsobnosti. Za útvar Policajného zboru koná pred súdom riaditeľ útvaru alebo ním poverený policajt alebo zamestnanec. Útvary Policajného zboru sú organizované spravidla podľa organizácie súdov.

4. Prvostupňové rozhodnutie vychádza zo skutočnosti, že žalobca dňa 05.08.2014 v čase okolo 17:54 hod. viedol bez príslušného vodičského oprávnenia v Michalovciach po ulici H. v smere jazdy od ulice R. k ulici X. motocykel značky Jinlun, evidenčné číslo H. XXX C., kde v križovatke s ulicou V. nedal prednosť v jazde vozidlu prichádzajúcemu sprava a prednou časťou motocykla narazil do prednej časti osobného motorového vozidla továrenskej značky BMW 3, evidenčného čísla H. XXX L., ktoré viedol vodič J. F. po ulici V. v smere jazdy k ulici X.. Žalobca ako vodič svojím konaním takto zavinił dopravnú nehodu, následkom ktorej došlo k zraneniu jeho osoby a spôsobenej škode na majetku vo výške 1.100 €. Požitie alkoholu u účastníkov dopravnej nehody nebolo zistené.

5. Opísaným konaním žalobca podľa prvostupňového orgánu porušil ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a), § 20 ods. 2, § 74 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účinného ku dňu spáchania skutku (ďalej len „zák. č. 8/2009 Z.z.“) čím v zmysle § 137 ods. 2 písm. c), i) a p) zák. č. 8/2009 Z.z. závažným spôsobom porušil pravidlá cestnej premávky a naplnil skutkovú podstatu priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. c) a g) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení platnom v čase spáchania skutku podľa neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 372/1990 Zb.“).

Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zák. č. 8/2009 Z.z. účinného v čase opísaného skutku vodič nesmie

a) viesť motorové vozidlo bez príslušného vodičského oprávnenia, v čase jeho odobratia alebo počas zadržania vodičského preukazu; to neplatí, ak sa učí viesť motorové vozidlo v autoškole, podrobuje sa skúške z vedenia motorového vozidla alebo má povolenú jazdu podľa § 70 ods. 71 ods. 2,

Podľa § 20 ods. 2 zák. č. 8/2009 Z.z. v citovanom znení platí, že ak prednosť v jazde nevyplýva z odseku l, vodič je povinný dať prednosť vjazde vozidlu prichádzajúcemu sprava.

Podľa § 74 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z.z. v citovanom znení motorové vozidlo určitej skupiny smie viesť len osoba, ktorá je držiteľom vodičského oprávnenia príslušnej skupiny.

Podľa § 137 ods. 2 písm. c), i) a p) zák. č. 8/2009 Z.z. v citovanom znení porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je

c) také porušenie pravidiel cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda alebo nesplnenie si povinností účastníka dopravnej nehody alebo škodovej udalosti,

i) nedanie prednosti vjazde,

p) vedenie motorového vozidla bez príslušného vodičského oprávnenia, bez osoby spolujazdca podľa § 74 ods. 2 alebo počas zadržania vodičského preukazu; to neplatí, ak sa osoba učí viesť motorové vozidlo v autoškole, podrobuje sa skúške z vedenia motorového vozidla alebo má povolenú jazdu podľa § 70 ods. 4 a § 71 ods. 2

Podľa § 22 ods. 1 písm. c) a g) zák. č. 372/1990 Z.z.). v citovanom znení priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto

c) vedie motorové vozidlo bez príslušného vodičského oprávnenia, bez osoby spolujazdca 3ba) alebo počas zadržania vodičského preukazu okrem prípadu, ak vedie motorové vozidlo autoškoly v kurze podľa osobitného predpisu, 3bb) podrobuje sa skúške z odbornej spôsobilosti alebo preskúšaniu odbornej spôsobilosti z vedenia motorového vozidla alebo má v čase zadržania vodičského preukazu povolenú jazdu,

g) poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda, pri ktorej inému ublíži na zdraví alebo inému spôsobí škodu na majetku...

6. Postupom podľa § 22 ods. 2 písm. a) a b) zák. č. 372/1990 Zb. bola žalobcovi uložená sankcia

- pokuta vo výške 500,- € a

- zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 16 mesiacov, odo dňa nadobudnutia právoplatnosti prvostupňového rozhodnutia,

s uložením povinnosti nahradiť trovy priestupkového konania.

7. V preskúvanom rozhodnutí žalovaný vychádzal z hore uvedeného skutkového stavu ako aj z vysvetlení predvolaných osôb pána J. F., pána J. Z. a pána Z. H., svedkov pána E. Z., pána H. Y., zo znaleckého posudku č. 5/2015 (Ing. J. P.) a tiež zo znaleckého posudku č. 1/2016 (Ing. E. H., PhD). V tejto súvislosti zdôraznil, že počas vykonávania rekonštrukcie obvinený E. odmietol spolupracovať a nepristavil motocykel na miesto dopravnej nehody a ním navrhovaní svedkovia, páni Z. C. Y. označili polohu žalobcu a motocykla v čase zrážky rozdielne.

8. Čo sa týka namietania porušenia ust. § 38 Správneho poriadku, žalovaný poukázal na priebeh ústneho pojednávania dňa 31.08.2015, kde žalobca požiadal o vypracovanie kontrolného znaleckého posudku. V tejto súvislosti tiež žalovaný odkázal na skutočnosť, že nebola zo strany žalobcu vyslovená zaujatosť voči žiadnemu zo znalcov, t.j. Ing. J. P., MUDr. V. a ani voči Ing. H. PhD. Taktiež žalovaný upozornil, že nič žalobcovi nebránilo, aby si mohol znalecký posudok dať vypracovať na vlastné náklady.

Podľa § 36 Správneho poriadku v citovanom znení platí, že ak je pre odborné posúdenie skutočností dôležitých pre rozhodnutie potrebný znalecký posudok, správny orgán ustanoví znalca. Proti rozhodnutiu o ustanovení znalca sa možno odvolať.

III.

Konanie na správnom súde

9. Proti preskúvanému rozhodnutiu podal žalobca za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb.). Občiansky Súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“, resp. „Občiansky Súdny poriadok“) prostredníctvom právneho zástupcu na Krajský súd v Košiciach žalobu z 10.05.2016.

10. Krajský súd v Košiciach ako správny súd v samosudcovskom konaní posúdil zákonnosť preskúvaného rozhodnutia a postup správnych orgánov, nariadil vo veci pojednávanie a po oboznámení sa s administratívnym spisom dospel k záveru (najmä body č. 8 a 23 napadnutého rozsudku), že žaloba nie je dôvodná. Preto postupom podľa § 190 S.s.p. prostredníctvom napadnutého rozsudku vyslovil, že žalobu zamietla z nasledujúcich dôvodov.

Podľa § 491 ods. 1 S.s.p. v citovanom znení platí, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 190 S.s.p. v citovanom znení platí, že ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

11. S poukazom na relevantné ustanovenia Správneho súdneho poriadku, Správneho poriadku ako aj zák. č. 8/2009 Z.z. a zák. č. 372/1990 Zb. a po podrobnej rekapitulácii skutkového stavu zachyteného v administratívnom spise, žalobných dôvodov a argumentácie žalovaného správny súd zdôraznil (bod č. 20 napadnutého rozsudku), že správne orgány sa dôsledne zaoberali so zistením skutkového stavu.

12. V tejto súvislosti správny súd poukázal na existujúce výpovede svedkov pánov Y. C. Z., ktoré pre ich rozpornosť a nevierohodnosť nebral do úvahy, ale pri ustálení skutkového stavu vychádzal z výpovedí svedkov H. C. Z., ktoré si vzájomne korešpondujú a opisujú situáciu bezprostredne pred a po vzniku dopravnej nehody.

13. Ďalej sa správny súd vyjadril k namietaným nedostatkom znaleckých posudkov (bod č. 21 napadnutého rozsudku) ako aj k tvrdenému odňatiu práv žalobcu, nakoľko ani žalobcovi a ani jeho zástupcovi neboli doručené rozhodnutia prvostupňového orgánu, ktorými bolo nariadené znalecké dokazovanie (bod č. 22 napadnutého rozsudku).

14. V preskúmanom konaní však podľa správneho súdu nebolo relevantným spôsobom spochybnené, že žalobou napadnuté rozhodnutie nie je možné považovať za vecne správne. S poukazom na vyššie uvedené dôvody dospel správny súd k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

15. Ďalej pre kasačný súd zo spisu vyplýva, že správny súd uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 12. apríla 2018 č.k. :7S/54/2016 - 70 priznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov.

IV.

Obsah kasačnej sťažnosti / stanoviská

A)

16. Ako je uvedené v záhlaví proti napadnutému rozsudku sťažovateľ povinne zastúpený advokátom v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť, v ktorej s prihliadnutím na § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. vrátane nutnosti zohľadniť hore uvedenú povinnosť podľa odseku 2 zdôraznil nasledujúce sťažnostné body:

k § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p.:

správny súd porušil svoju povinnosť odôvodniť napadnutý rozsudok v zmysle § 139 S.s.p., nakoľko sa nezaoberal s nasledujúcimi námietkami sťažovateľa proti znaleckým posudkom

o premiestnenie vozidla pánom F. pred príchodom hliadky,

o odmietnutie (neprijateľnosť) spôsobu nehody prezentovanej

sťažovateľom za podpory svedkov pána Y. a pána Z.,

o prečo došlo k poškodeniu spodného spojlera poškodeného vozidla (pán

F.) pri takej technike, ako ustálili znalci,

neboli stotožnené škvrny na vozovke,

ustálenie brzdnej dráhy,

- Vodič F. (pravdepodobne malo byť F.) porušil § 66 ods. 6 zák. č. 8/2009 z.z.

o toto je v príčinnej súvislosti s nedostatočne zisteným skutkovým stavom,

priestupkové konania majú v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre

ľudské práva charakter konania o trestnom obvinení,

o toto sa premietlo do § 32 ods. 1 Správneho poriadku.

k 440 ods. 1 písm. g) S.s.p.: t.j. správny súd nesprávne posúdil to, že

- v zmysle § 36 Správneho poriadku má sťažovateľ ako účastník priestupkového konania podať odvolanie proti rozhodnutiu o príbratí znalca,

· ani jedno rozhodnutie o príbratí znalca mu nebolo doručené ani jeho právnomu zástupcovi,

· hoci toto bolo namietané v priestupkovom odvolaní, žalovaný k tomu neprihliadol.

17. Záverom sťažovateľ navrhol procesný záver konania na kasačnom súde v tom duchu, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil. Pre prípad úspechu si sťažovateľ uplatnil právo na náhradu trov kasačného konania v celom rozsahu.

B)

18. V čase rozhodovania kasačného súdu o podanej kasačnej sťažnosti sa replika žalobkyne v spise správneho súdu nenachádzala, čo potvrdzovala aj predkladacia správa Krajského súdu v Košiciach.

V.

Právne názory kasačného súdu

A) Všeobecné vymedzenie kasačnej právomoci

19. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež ako „Najvyšší súd“) konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§443 ods. 2 písm. a) S.s.p., a s prihliadnutím na formálnu viazanosť posudzovania kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 2 časť vety prvej pred bodkočiarkou v spojení s § 439 ods. 3 písm. a) S.s.p.) a neviazanosť sťažnostným návrhom (§ 453 ods. 3 S.s.p.) kasačný súd preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) si osvojil záver, že kasačnú sťažnosť je v zmysle § 461 S.s.p. potrebné zamietnuť, nakoľko po jej preskúmaní kasačný súd na základe nižšie uvedených právnych názorov dospel k záveru, že je nedôvodná. Takto kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol súbežne zverejnený tak na úradnej tabuli súdu ako aj na webovej stránke Najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 19. novembra 2019 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

20. Na prvom mieste kasačný súd zdôrazňuje, že zákonodarca výkon správneho súdnictva (najmä čl. 46 a čl. 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) založil iba na návrhovej slobode účastníka (v preskúmvanej veci sťažovateľa), t.j. na zodpovednosti za obranu svojich práv (vigilantibus leges sunt scriptae) v medziach čl. 13 Dohovoru o ochrane základných práv a ľudských slobôd, vybrať si podľa Správneho súdneho poriadku z prostriedkov ochrany ten najvhodnejší proti preskúmvanému rozhodnutiu či postupu správcu dane a následne proti napadnutému rozsudku. Preto kasačný súd nie je oprávnený do tejto procesnej slobody vstupovať.

21. V uvedenej súvislosti musí kasačný súd tiež zdôrazniť, že právo na súdnu ochranu (čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky) nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzujúcim podmienkam (čl. 51 ods. 1 ústavy). To platí aj v prípade kasačnej sťažnosti ako mimoriadneho opravného prostriedku (§ 438 ods. 1 S.s.p.), ktorý nie je možné použiť „celoplošne“ na odstránenie nespokojnosti účastníka konania s akýmkoľvek rozhodnutím správneho súdu a ktorej aplikácia môže narušiť princíp právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (§ 145 S.s.p.).

22. Pôvodná úprava súdneho prieskumu rozhodnutí správnych orgánov vrátane inštitútu opravných prostriedkov sa od účinnosti Správneho súdneho poriadku podstatne zmenila s tým, že konanie o kasačnej sťažnosti má zabezpečiť tri rozdielne úlohy, a to rýchlu a efektívnu nápravu najpodstatnejších procesných pochybení, objasnenie otázok zásadného právneho významu ako aj zjednocovanie judikatúry. Je potom na zvážení sťažovateľa vrátane zvýšeného významu úlohy kvalifikovane právneho konania sťažovateľa (§ 5 ods. 5 v spojení s § 449 ods. 1 veta prvá S.s.p.), ktorú z uvedených úloh má ním podaná kasačná sťažnosť v správnom súdnictve plniť.

B) K dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p.: nepreskúmateľnosť, najmä k znaleckým posudkom

23. Ako prvý dôvod kasačnej sťažnosti musí kasačný súd vyhodnotiť dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p., t.j. tvrdenú nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, nakoľko tento dôvod je zásadnou prekážkou vykonania prieskumu podľa druhého namietaného dôvodu kasačnej sťažnosti.

24. Kasačný súd vychádza z toho, že sťažovateľ označuje napadnutý rozsudok ako nedostatočne odôvodnený a nepreskúmateľný a že tento postup správneho súdu mu odňal právo na spravodlivý proces. Už skoršia judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (R 111/1998) ale zastávala názor, že nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku nezakladá jeho zmätočnosť rozhodnutia a prípustnosť opravného prostriedku (v preskúmvanej veci je treba mať na zreteli, že ide o kasačnú sťažnosť). Naopak nepreskúmateľnosť bola považovaná za vlastnosť (vyjadrujúcu stupeň kvality odôvodnenia)

rozhodnutia súdu, v ktorej sa navonok prejavila (len) tzv. iná vada konania majúca za následok nesprávne rozhodnutie veci (vid' pôvodné ustanovenie § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.).

25. Vada tejto povahy nebola považovaná za dôvod zakladajúci prípustnosť dovolania. S tým názorom sa stotožnil aj ústavný súd (sp.zn. I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015, III. ÚS 288/2015 a 1. ÚS 547/2016).

26. Na zásade, podľa ktorej nepreskúmateľnosť zakladá (len) „inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b) O.s.p.“, zotrvalo aj zjednocujúce stanovisko občianskeho kolégia (R 2/2016), právna veta ktorého znie:

Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku.

Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. I písm. f) Občianskeho súdneho poriadku

27. Podľa právneho názoru kasačného súdu zmeny v právnej úprave opravných prostriedkov proti rozhodnutiam správneho súdu, ktoré nadobudli účinnosť od 01. júla 2016, sa podstatne priblížili k zmyslu uvedeného stanoviska; vzhľadom na uvedené je treba citované stanovisko označiť za použiteľné pre súdnu prax po uvedenom dni.

28. Kasačný súd však musí zdôrazniť, že v preskúmvanej veci obsah napadnutého rozsudku nedáva podklad pre uplatnenie druhej vety stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej tiež „ESLP“). O taký prípad ide v zmysle citovanej judikatúry vtedy, keď rozhodnutie správneho súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (napríklad rozsudok ESLP z roku 2009 vo veci Sutyazhnik proti Rusku), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (napríklad rozsudok ESLP z roku 2003 vo veci Ryabykh proti Rusku).

29. Obdobne z judikatúry ESLP (najmä rozsudok Ruiz Torija v. Španielsko, resp. neskôr García Ruiz v. Španielsko (vo veci č. 30544/96 z 20.01.1999)) vyplýva pre kasačný súd jasný právny názor, že správny súd nemusí dať detailné odpovede na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia správneho súdu a na to nadväzujúce kasačného súdu (ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia), by malo postačovať na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.

30. Správny súd v napadnutom rozsudku postupoval v intenciách ust. § 139 ods. 2 S.s.p., t.j. v úvode napadnutého rozsudku (body č. 2 až 4 napadnutého rozsudku) sa nachádza stručný priebeh priestupkového konania a stručné zhrnutie preskúmvaného rozhodnutia. Nasleduje podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného (body č. 5 a 6 napadnutého rozsudku). Po všeobecnej časti odôvodnenia svojej právomoci a prehľade dotknutých právnych ustanovení (body č. 8 až 18 napadnutého rozsudku) už správny súd prezentoval posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov (body č. 19 až 22 napadnutého rozsudku), pričom za základnú námietku označil námietku nedostatočného posúdenia skutkového stavu žalovaným. Záverom správny súd jasne odôvodnil, prečo dospel k záveru, že nie je možné vyhovieť jednotlivým žalobným bodom (bod č. 23 napadnutého rozsudku). Pre kasačný súd je odôvodnenie napadnutého rozsudku dostatočne presvedčivé.

Podľa § 139 ods. 2 S.s.p. v citovanom znení v odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo

presvedčivé.

31. Sťažovateľ v súvislosti s namietanou nepreskúmateľnosťou napadnutého rozsudku brojil najmä proti tomu, že správny súd sa nevysporiadal s jeho námietkami voči znaleckým posudkom, pričom tam poukázal na rôzne odborné skutočnosti (napríklad ako mohlo dôjsť k poškodeniu spodného spojlera na motorovom vozidle BMW účastníka dopravnej nehody pána F. pri takej technike jazdy ako ju ustálili znalci, že neboli stotožnené olejové škrvny na vozovke a iné).

32. Kasačný súd v tejto súvislosti iba odkazuje na stanovisko Správneho kolégia Najvyššieho súdu, ktoré bolo v nasledujúcom znení uverejnené pod označením R 16/2013 v zbierke rozhodnutí:
Ak medzi dôkazy hodnotené správnym orgánom patrí aj znalecký posudok, ktorého vypracovanie bolo potrebné na účely odborného posúdenia skutočností nežitých pre rozhodnutie správneho orgánu, potom zásada voľného hodnotenia dôkazov sa uplatní obmedzene. Správny orgán preto nemôže znalecký posudok označiť za nesprávny a nahradiť ho vlastným posúdením skutočností z odbornej stránky.

C/ K dôvodu podľa 440 ods. 1 písm. g) S.s.p.: nedoručenie rozhodnutia

33. Ďalej sťažovateľ sa vo vyššie uvedených sťažnostných bodoch (viď bod č. 16) zameril na nesprávnu aplikáciu ust. § 36 Správneho poriadku vo vykonanom dokazovaní vo vzťahu na ním tvrdený skutkový stav. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na to, že s týmto kasačným dôvodom zákonodarca spája právnu situáciu, kedy správny súd na správne a zákonným spôsobom zistený skutkový stav (§ 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p.) bez vád zaťažujúcich jeho rozhodovanie (písmena a/ až f/) nesprávne aplikuje objektívne právo v merite veci, a to spätne na takto zistený skutkový stav, bez možnosti opory v doterajšej ustálenej rozhodovacej praxi kasačného súdu (a contrario písmeno h/).

34. V uvedenej súvislosti musí kasačný súd zdôrazniť, že pri výklade právnych predpisov a ich inštitútov nemôže správny súd k nim pristupovať len z hľadiska gramatického výkladu ale musí si spoľahlivo ustáliť zmysel a účel dotknutej právnej normy vo vzťahu k účasti, t.j. v preskúmvanej veci otázka procesných práv a povinností osôb, ktoré sú, resp. by mohli byť ustanovením znalca dotknuté. Pre vyhodnotenie námietky nesprávneho posúdenia ustanovenia § 36 veta druhá Správneho poriadku je preto relevantné zohľadniť aj ust. § 14 Správneho poriadku, ktoré vymedzuje aj v prípade procesných rozhodnutí skupinu osôb, ktoré sú adresátmi rozhodnutia o ustanovení znalca, lebo aj pre tieto ustanovenia platí subsidiarita Správneho poriadku pre priestupkové konania v zmysle § 51 zák. č. 372/1990 Zb.

Podľa § 51 zák. č. 372/1990 Zb. v citovanom znení platí, že ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 14 ods. 1 Správneho poriadku v citovanom znení účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak.

35. Vyššie uvedené ustanovenie ako prvú skupinu účastníkov označuje osoby rozhodnutím priamo procesne dotknuté, t.j. najmä tie, ktoré sú v rozhodnutí aj menovite uvedené. Do druhej skupiny prináležia osoby, ktorých právna (nie iná) pozícia môže byť vydaním rozhodnutia ovplyvnená. V poslednej skupine podľa § 14 ods. 1 Správneho poriadku sa nachádza osoba, ktorá svoje účasti tvrdí. Potom je úlohou správneho orgánu preveriť jej tvrdenie, a ak sa preukáže opak, potom jej účasti odmietnuť. Pre druhú ako aj tretiu procesnú skupinu účasti platí podmienka aktívneho uplatňovania svojich procesných práv (*vigilantibus leges sunt scriptae*) a nie iba späté poukazovanie na ich nevyužitie.

36. Nepochybne jedinou priamo dotknutou osobou rozhodnutím o ustanovení znalca je ustanovený znalec samotný. Znalec je správnym orgánom v zmysle zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej tiež „zák. č. 382/2004

Z.z.") zaťažený rôznymi povinnosťami (napríklad prostredníctvom § 16 zák. č. 382/2004 Z.z. je mu uložená povinnosť vykonať znaleckú činnosť), ktorých nedostatky môže (v mnohých prípadoch musí) naprávať prostredníctvom odvolania. Na prvom mieste je to vymedzenie zadanie predmetu znaleckého skúmania, ktoré môže prekračovať odbornosť ustanoveného znalca, či už pre oblasť znaleckého odvetvia, resp. v medziach znaleckého odboru. Obdobná situácia môže nastať aj v prípade určenia znalečného (viď § 2 ods. 6 zák. č. 382/2004 z.z.).

37. Aj účastníci samotného priestupkového konania (§ 72 zák. č. 372/1990 Zb.) sú osoby oprávnené na podanie odvolania proti rozhodnutiu o ustanovení znalca, avšak nespádajú do vyššie uvedenej prvej skupiny. Ako už bolo vyššie uvedené (viď bod č. 33), očakáva sa od nich aktívne nakladanie s ich procesnými právami. Preto pokiaľ sa účastník po oboznámení so skutočnosťou, že bol ustanovený znalec (či už toto vyplýva z účasti účastníka na znaleckom úkone alebo zistení, že bol vypracovaný znalecký posudok, alebo z iných procesných skutočností), môže si uplatniť svoje procesné právo argumentáciou s poukazom na citovaný § 14 ods. 1 Správneho poriadku a požadovať, aby mu bolo doručené rozhodnutie o ustanovení znalca, a následne aj podať proti nemu odvolanie.

38. Z argumentácie sťažovateľa však nevyplývajú žiadne námietky v tomto duchu. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ predovšetkým namieta, že vydaním rozhodnutia o pribratí znalca a jeho nedoručením mu bola odňatá možnosť konať pred správnym orgánom, vykonávať svoje zákonné práva, právo podať odvolanie voči týmto rozhodnutiam (čl. II. bod 1. kasačnej sťažnosti), a následne správny súd sa nezaoberal s jeho žalobným bodom, že daná skutočnosť už bola namietaná v rámci odvolania proti rozhodnutiu prvostupňového orgánu, avšak žalovaný sa s touto námietkou nezaoberal. Kasačný súd sa s týmto kasačným dôvodom nestotožnil.

39. Pre kasačný súd je celkom zrejmé, ako a z akých dôvodov správny súd rozhodol; odôvodnenie jeho rozsudku má náležitosti v zmysle § 139 S.s.p. V žiadnom prípade za naplnenie dôvodu kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p. nemožno považovať to, že správny súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sťažovateľa.

40. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že pri preverovaní skutkového stavu bolo zistené (str. 7 horná časť napadnutého rozsudku), že
„ z obsiahleho spisového materiálu správnych orgánov, ich administratívneho spisu, najmä z prvotných dokladov - zápisnice o ohliadke miesta dopravnej nehody spísanej dňa 05.08.2014 vyplýva, že na mieste dopravnej nehody nebolo vykonané zameranie postavenia vozidiel po dopravnej nehode, pretože vozidlá boli z miesta nehody premiestnené "

41. Po vykonaní ústneho pojednávania (v dňoch 22.10.2014 a 29.10.2014) prvostupňový orgán na námietku právneho zástupcu sťažovateľa, že bol nedostatočne zistený skutkový stav na mieste dopravnej nehody, nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru cestná doprava. Zo zápisnice zo 06.05.2015 o vykonanej rekonštrukcii dopravnej nehody pre kasačný súd navyše vyplýva, že v tom čase boli prítomní tak účastníci dopravnej nehody (t.j. aj sťažovateľ) ako aj ustanovený znalec Ing. J. P.. Na str. 3 uvedenej zápisnice sa nachádza vyjadrenie účastníkov rekonštrukcie vyjadrené: „Pripomienky účastníkov rekonštrukcie : nikto nemá žiadne.". Následne uvedený znalec vypracoval znalecký posudok č. 5/2015 z 20.05.2015.

42. Ďalej správny súd zdôraznil (str. 7 dolná časť napadnutého rozsudku), že
Správny orgán prvého stupňa na základe žiadosti doručil fotokópiu znaleckého posudku žalobcovi, tak ako o tom svedčí záznam a vlastnoručný podpis žalobcu na liste z označeného dňa (čl. 89 administratívneho spisu). Na námietku žalobcu bolo vykonané kontrolné znalecké dokazovanie znalcom Ing. E. H. PhD (ustanovený rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa dňa 10.09.2015), ktorý v znaleckom posudku č. 1/2016 v podstate potvrdil závery predchádzajúceho znaleckého posudku (konštatoval, že motocyklista nereagoval na skutočnosť, že sa približuje do križovatky, kde má dať prednosť v jazde, a že následne vytvoril vodičovi vozidla BMW prekážku z technického hľadiska neočakávanú a náhlu). Aj uvedený znalecký posudok bol doručený žalobcovi na jeho žiadosť, v tomto

prípade dňa 03.02.2016 (čl. 16 administratívneho spisu).

43. Za tohto procesného stavu má kasačný súd jednoznačne preukázané, že sťažovateľ včas nevyužil svoje procesné práva a preto jeho argumentácia o tom, že rozhodnutia o pribratí znalcov ani nemohli nadobudnúť právoplatnosť a títo znalci ani nemohli vypracovať znalecký posudok nie je relevantná pre kasačné konanie.

44. Potom správny súd oprávnene vyslovil, že takto odôvodnenú žalobu zamieta.

VI.

45. Kasačný súd vzhľadom na dôvody kasačnej sťažnosti uplatnenej sťažovateľom uvádza, že napadnutý rozsudok má všetky formálne i obsahové náležitosti súdneho rozhodnutia požadované v zmysle § 139 S.s.p. Preskúmané rozhodnutie vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré následne bolo logicky vyhodnotené a riadne právne posúdené. Kasačný súd sa preto stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi zistenými správnym súdom, že orgán verejnej správy dodržal požiadavku zákonnosti pri priebehu a následnom vydaní preskúmaného rozhodnutia.

46. Počas konania kasačný súd z dostupných zdrojov nezistil a ani mu nebolo účastníkmi naznačené, resp. nedospel k záveru, že by sa vyskytli prekážky pre konanie z dôvodov neústavnosti alebo potreby výkladu komunitárneho práva aplikovaných právnych predpisov a súvisiacich právnych aktov orgánov Európskej únie, pre ktoré je potrebné konanie prerušiť, poprípade výskyt skoršej judikatúry, od ktorej by sa tento rozsudok odkláňal.

47. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu a stanoviska žalovaného ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté svojej staršej judikatúry (čl. 1 ods. 1 ústavy), najmä už v citovanom rozhodnutí R 16/2013, pri ktorom kasačný súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od jeho obsahu a vyslovených právnych názorov (vid' účinky sledované v § 20 a contrario § 22 ods. 1 S.s.p. spolu s čl. 144 ods. 1 ústavy) s prihliadnutím na ústavný princíp právnej istoty ako aj svojej úlohy zjednocovateľa súdnej judikatúry (§ 20 S.s.p.) odchýlil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska v zmysle záverov judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zjednocovania alebo zamedzovania vydávania protirečivých rozsudkov, najmä vec Zielinsky, Pradal a spol. v. Francúzska republika č. A- 24846/94, 34165/96 až 34173/96, poprípade vec Borovská a Forrai v. Slovenská republika č. A- 48554/10 z 25.11.2014), s oznámením termínu vyhlásenia rozsudku postupom podľa § 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

48. Kasačný súd v preskúmanej veci v súlade s ust. § 455 S.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by nariadenie pojednávania bolo potrebné.

49. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd postupom v zmysle § 167 ods. 1 v spojení s § 467 ods. 1 S.s.p. na základe princípu úspešnosti sťažovateľa, čo v konaní o kasačnej sťažnosti nenastalo.

Podľa § 467 ods. 1 S.s.p. ustanovenia o trovách konania sa primerane použijú na kasačné konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 v spojení s § 439 S.s.p.).